

Forfatter: Chievitz, Poul

Titel: Udrag fra Fra Gaden

Citation: Chievitz, Poul: "Fra Gaden", i Chievitz, Poul: *Fra Gaden*, udg. af Esther Kielberg ; Uffe Andreasen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 74.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-chievitz01-shoot-idm139771790077968.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Fra Gaden

Til en Indledning nikkede han gemytligt til hendes Speilbillede, og sagde hende saa tydeligt, som det var ham muligt mimisk at udtrykke sig, at om hun nu blot vilde passe paa i Speilet, saa skulde han søge at oplive den tørre Discussion, og give den et mere dramatisk Sving. Den lille Frøken skottede til Siden, om Nogen lagde Mærke til hende; men da Alle havde deres Opmærksomhed andetsteds henvendt, lod hun igjen sit Blik dvæle paa Speilet. Felix kunde tydelig see at hun gjerne vilde mores, og da han ikke i en Fart vidste nogen bedre Fornøielse at byde hende, tog han sin Tilflugt til den velbekjendte Comedie, som kun udfordrer to Hænder og et Lommetørklæde, og som han i sin Skoletid saa ofte havde udført under Timerne til sine Kammeraters fulde Tilfredshed. Her undlod den heller ikke at gjøre sin Virkning; den lille Frøken var halvqvart af Latter, og kunde ikke undlade at meddele sin Glæde til sin Nabo. Dette generede ikke Felix; tvertimod, hans Dukkens Gestus bleve livligere og livligere. En tredie Dame blev gjort deelagtig i Skuespillet, og nu var det umuligt længere at tvinge Latteren. De docerende Herrer bleve ærgerlige over denne Fnisen og talte høiere; men Felix lod bestandig Affecten stige 75 hos sine to Personer, saa Latteren vedblev. Og da han tilsidst i sin Iver for at gennemføre sine Characterer, gik fra Pantomimens Gebet over paa Melodramets, og lod dem udtale sig i velklingende Articulationer, som: *ohé, hiup, q q q r r r s z cht. o.s.v.*, da blev det øvrige Selskab pludselig opmærksom paa Spillet, og brast i en saa voldsom Latter, at al videre Forelæsning forbød sig af sig selv.